

دویم درس

اسلام ولی د شهادتینو اداء کول
لومړی رکن ګرځولی؟

✓ دا حُکَہ چي اسلام ته د داخلېدو دروازہ د شهادتینو اداء کول دي.

د شهادتینو معنی :

1. ته په دې قانع او باوري اوسې، چې ددې کایناتو لپاره یو خالق بې سیاله او بې شریکه واحد ذات دی او ته یې مخلوق یې.
2. ته په دې یقین، باور او ایمان ولرې چې محمد (صلی الله علیه وسلم) د الله تعالی استازی دی چې د هغه حلالو شیانو د لارښوونو سره یې رالېږلی چې په کولو یې الله تعالی خوښیږي او همدارنګه یې د حرامو شیانو په اړه لارښوونې ورکړي چې په کولو یې الله تعالی ناراضه کېږي، او ته په دې خبره باور او یقین ولرې چې د پیغمبر په اتباع سره د الله تعالی اطاعت محقق کېږي، دا څرګنده خبره ده چې که ته توحید په بشپړه ډول ونه پیژنې نو شهادت به دي نیمګړی او باطل وي.

✓ ددې لپاره چې شهادت دي بشپړ شي، اسلام دي صحيح او عمل دي د الله تعالى په وړاندي قبول شي نود توحيد علم به خامخا زده کوي. الله تعالى فرمايې: (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...) سورت محمد: ۱۹

په بل حای کې الله تعالى فرمايې: (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) سورت آل عمران: ۱۸

✓ دا چې اسلام ته د ننوتلو دروازه د شهادتینو اداء کول دي اود شهادتینو بشپړتیا د توحيد د علم ترزده کړي پوري تړلې ده، نود اسلام د دين له نظره د توحيد علم له ټولو علومو څخه غوره او بهتره دی.

طهارت څه ته وايي؟
طهارت څه حکم لري؟

طهارة (پاکوالی)

د طهارة لغوي پېژندنه : طهارة په لغت کې پاکوالی ته وايي .

د طهارة اصطلاحي پېژندنه : (النظافة عن النجاسة حقيقة كانت وهي الخبث او حكمية وهي الحدث)

د طهارة اهميت : پاکوالی په اسلام خورا ډېر ارزښت لري.

نبي عليه السلام احاديث : ((الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ)) ((الطُّهُورُ نِصْفُ الْإِيمَانِ))
((مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ))

د پاکۍ او ناپاکۍ معیار او اندازه ټاکل یواځې د شریعت کار دی.

اسلامي شریعت تل پردې ټینګار کوي چې مسلمانان باید د هراړخیزو چټلیو څخه پاک وي، هغه که حقيقي او حکمي چټلي وي او که معنوي چټلي وي لکه: حسد، دوکه او خیانت.

نجاست څه ته وايي؟
څو ډولونه لري

نجاست

د نجاست معنی : نجاست د طهارت ضد دی د چټلي، گندگي اود ناپاکۍ په معنی سره کارول شوی دی.

د نجاست ډولونه : نجاست پر دوه ډوله دی: حقيقي او حکمي

۱. **حقيقي نجاست :** هغه چټلي ده، چې محسوسه اود لیدو وړ وي.

د حقيقي نجاست ډولونه : دا هم پر دوه ډوله دی: غليظه او خفیفه **الف:**

د غليظه نجاست ځيني مثالونه :

۱- خنزیز: د هغه غوښه، پلې، وازگي او نور هغه شيان چې د خنزیر د بدن پوري اړوند هر شي کې استعمال شوی وي لکه: صابون او.....

۲- د انسان ډکې او تشي متیازي، مني، مذي اود نورو حیواناتو متیازي.

۳- مسفوحه وينه : هغه وينه چې د حيوان د ذبحي پرمهال تويه شي.

۴- كانگي (قى) :

۵- د حيض او استحاض وينه، او نوري هغه اوبه چې د بنځي د مخصوص اندام څخه وځي.

۶- د مردار شوي حيوان غوښه، وازگه، پلې او پوستکي چې رنگ شوی نه وي.

۷- د حرام څاروی شيدې.

۸- شراب او نور نشه لرونکي شيان.

۹- د مړ انسان د خولې لاري (ناوري).

ب : د خفیفه نجاست ځینې مثالونه :

- ۱- د آس تشي متیازي او د هغه الوتونکو مرغانو متیازي چي خوراک يې حرام وي لکه: کارغه، تپس، باینه او نور.
- ۲- د حلالو ځاورو لکه : غوا، پسه، بیزي او مېړي تشي متیازي.

له حقيقي نجاست څخه د پاکوالي اسباب او وسائل درې دي :

- ۱- اوبه ۲- خاوره ۳- لمر

د غلیظه نجاست حکم : دې نجاست حکم دادی چي بدن او جامو ته په رسېدو سره د درهم په اندازه معاف دی، لمونځ سره د مکرو والی پرې جایز دی او خفیفه نجاست د بدن او جامو له څلورمي برخي کمه برخه معاف ده.

۲- حکمي نجاست : هغه نجاست ته ويل کيږي چې چټلي يې په سترگو نه ليدل خو شريعت نجس گڼلې وي لکه (بې اودسي، جنابت، حيض او نفاس).

حکمي نجاست ډولونه : دا په دوه ډوله دی :

۱- حدث اصغر ۲- حدث اکبر.

د پاکوالي وسایل يې دادي : حکمي نجاست په اودس کولو او غسل کولو سره پاکيږي وړه بې اودسي په او دس کولو سره هم پاکيږي او لويه بې اودسي په غسل کولو سره پاکيږي او په ځينو حالاتو کې تيمم ددې دواړو پرځای هم کار ورکوي .

اودس څه ته وايي؟

د اوداسه د فضيلت په اړه چا ته حديث زده دی؟

داوداسه احكام

د اودس پېژندنه : اودس چې په عربي ژبه کې ورته (وضوء) وايي د وضوء څخه اخستل شوی چې په لغت کې ښکلا او پاکوالي ته وايي.

او په اصطلاح کې اودس د بدن د ځانګړو غړيو وينځلو او مسحه کولو ته وايي.

د اودس د فرضيت دليل : (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ).

د اوداسه فضيلت : په دې اړه رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمايي : « أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ ». قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ « إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَذَلِكَ الرِّبَاطُ »

بل حديث كي نبي عليه السلام فرمايي : (إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ فَمَنْ اسْتِطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ)

او داسي نور ډير احاديث په دې باره كي راغلي